

Historyczny rys powstania parafii skoczowskiej...

Hasła odnowy Kościoła powszechnego głoszone przez ks. dr Marcina Lutra trafiły w Polsce na podatny grunt. Ruch reformacyjny szybko dotarł też do Księstwa Cieszyńskiego, którym w tym czasie zarządzali książęta piastowscy; Kazimierz II (1515-1526), magnat morawski Jan Bernstein (1528-1545), oraz książę Waław III Adam. Za jego rządów, wg stanu na rok 1579, przeważająca większość ludności Księstwa była wyznania ewangelickiego. W krótkim czasie z ambon 50 kościołów z których 10 nowych wybudowano za panowania Waława III, głoszone nową naukę. Przy każdym z kościołów czynna była też szkoła tzw. trywialna, w której nauczyciel – żak, będący równocześnie kościelnym, a nieraz i grabarzem uczył zasad nowej nauki, czytania, pisania, katechizmu i śpiewu kościelnego.

W miarę jak przybywało ewangelików w Księstwie Cieszyńskim, powstały nowe kościoły: w Bielsku, Boguminie, Hażlachu, Nierodzimiu, Pierścicu i w Zebrzydowicach.

W roku 1597 po śmierci Katarzyny Sydonii na tron wstąpił Adam Waław syn Waława III Adama, który z różnych powodów, przeszedł na katolicyzm i zażądał oddania kościołów na rzecz katolików. Krok ten położył kres dalszemu swobodnemu głoszeniu Ewangelii w duchu Reformacji. Kościoły, w tym również w Skoczowie, zostały przejęte przez katolików, zaś księża ewangelicy musieli opuścić swoje zbory. Sytuacja ta nie zmieniła się także za panowania dwóch ostatnich panujących Piastów: Fryderyka i Elżbiety Lukrecji chociaż ta ostatnia, mimo nacisków ze strony Habsburgów, którzy po wojnie 30-letniej rościli sobie prawo do Księstwa Cieszyńskiego, nie cofnęła przywilejów danych ewangelikom przez jej dziadka Waława III Adama.

Po jej śmierci w 1653 roku, rządy w Księstwie Cieszyńskim objęli Habsburgowie. Ówczesny cesarz Fryderyk III za sprawą specjalnie powołanej komisji religijno-wojskowej (50 dragonów), dokonał w okresie od 21.III. do 18.IV.1654r. odebrania około 50 kościołów i kaplic. Od tej pory do 1709 roku, ewangelicy nie mając swoich kościołów spotykali się na tajnych nabożeństwach na umówionych polanach leśnych m. in. w Górnej Lesznej, pod Beskidkiem w Bystrzycy, na Równicy „Przy Kamieniu”, w Brennej Bukowej czy Klimczoku. W rękopisie nieznanego autora czytamy: *„w udręczeniu swoim posłali prośbę do stanów*

i książąt zgromadzonych we Wrocławiu; a gdy najpierw Cieszyn wolność swoją otrzymał tedy na powtórny prośbę w roku 1619 stało się to samo; Skoczów, Strumień, Puńców i Dzięgielów później o kilka miesięcy Goleszów i Grodziec, ale już w roku 1654 wyszedł rozkaz aby wszystkie kościoły zamknięto co się też stało.”

Po 55 latach potajemnych spotkań ewangelików, w 1709r. cesarz austriacki Józef I zgodził się na budowę sześciu kościołów (tzw. „kościół z łaski”). Jeden z nich zbudowano w Cieszynie. Odtąd do Cieszyna co niedzielę zbierało się na nabożeństwa około 40 tys. wiernych, przychodzących nawet z dalekich okolic. W 1781r. po rządach cesarzowej Marii Teresy na tron wstąpił bardziej tolerancyjny cesarz Józef II, który 20 marca 1782 roku wydał „Patent Tolerancyjny”, na mocy którego przyznano akatolikom (tak nazywano ewangelików), możliwość odprawiania nabożeństw i budowania kościołów (bez kościelnych wież). Zaczęły powstawać nowe kościoły i domy modlitwy w następującej kolejności: w 1782r. - Jaworze, Bielsko, Błędowice, Ligotka Kameralna, Wisła i Bystrzyca, w 1783r. w Ustroniu, w 1785r. w Goleszowie i Nawsiu oraz w 1787r. Drogomyślu. Dalsze powstawały dopiero w XIX w. a wśród nich ewangelicki kościół w Skoczowie.

...i budowy kościoła

Skoczowscy ewangelicy oraz ewangelicy z przyległych wiosek, uczęszczali na nabożeństwa do Ustronia i Drogomyśla. Z uwagi jednak na zbyt dużą odległość z inicjatywą ówczesnego skoczowskiego kupca Pawła Kozła (późniejszego kuratora) w dniu 27 grudnia 1849r. postanowiono zwołać zebranie organizacyjne podczas, którego powołano Komitet Budowy Kościoła w Skoczowie. W odezwie przewodniczący Komitetu, Paweł Kozieł, piękną staropolszczyzną tak pisał: *„Cesarz nasz Franciszek Józef II uszczęśliwił nas Ewangelików wolnością wiary, używszy nam praw którychśmy dotąd potajemnie tylko pragnęli (...). Z radością widzimy iż kilka zborów tego daru używa (...) Lecz spytajmyż samych siebie cóżeśmy po teraz przy takiej przynależności uczynili?(...) Dotąd nie mieliście ni szkoły ni kościoła w bliskości, miejsce do tego najsposobniejsze jest miasto Skoczów. Dlatego bracia podajcie sobie ręce, z Bogiem zaczynamy tą poważną rzecz i z Nim ku celu przyjdźmy. Zauważcie, iż nie na was samych ten ciężar spadnie, wszak i u obcych zborów słowo nasze znajdzie(...) wspomóżenie”.*

Początkowo ukończenie budowy kościoła zaplanowano na 1854r. jednak z uwagi na trwające w kraju (rozruchy przedpowstaniowe) i w państwach sąsiednich walki wolnościowe (wojna krymska), przez okres 7 lat zaplanowane zamierzenia budowy trzeba było zaniechać.

Dopiero Cesarski Patent Protestancki z dnia 8 kwietnia 1861r. stworzył prawną podstawę możliwości budowy kościołów. Wtedy to skoczowscy ewangelicy postanowili na nowo powrócić do idei budowy swojego domu modlitwy. Latem 1861 roku powołano 12-osobowy Komitet Budowy na czele, którego ponownie stanął Paweł Kozieł. W październiku tegoż roku Komitet wystosował prośbę do Naczelnej Rady Kościelnej o wyrażenie zgody na budowę kościoła w której m.in. czytamy; „... wśród mieszkańców Księstwa Cieszyńskiego żyje 60 tysięcy ewangelików, którzy mają tylko 12 kościołów do nabożeństw. (...) Budowa naszego kościoła jest potrzebna, zwłaszcza w Skoczowie, leżącym na trasie głównej drogi państwowej. (...) Dla uzyskania należytej liczby wiernych, a stąd i opłaty na rzecz utrzymania kościoła i nauczyciela przyłączy się z dotychczasowych zborów następujące wsie: Wiślicę, Simoradz, Dębowiec, Pogórze, Kowale, Pierściec i Kiczycze.” Prośbę podpisali: Paweł Kozieł, jego zięć Jan Kukucz, dr Müller, Jan Górniok, aptekarz-Jan Kukucz z Wilamowic, Jerzy Fryda z Dębowca.

Wydanie zezwolenia na budowę skoczowskiego kościoła były jednak przez ówczesne urzędy skutecznie opóźniane i załatwiane aż przez dwa lata. Dopiero po załatwieniu dodatkowej opinii superintendury w Opawie w maju w 1863r., otrzymano stosowną zgodę.

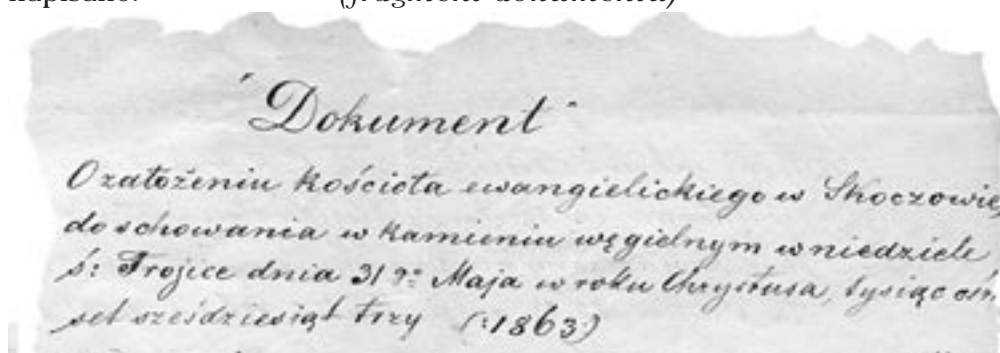
Nowy właściciel tzw. „Fragsteinu”, Jerzy Morcinek na nowo podarował parcelę pod budowę, ponieważ pierwotna darowizna Jerzego Górnioka straciła swoją ważność. Potrzebne do budowy drewno zobowiązał się dostarczyć

Projekt kościoła (rycina z 1863r.)

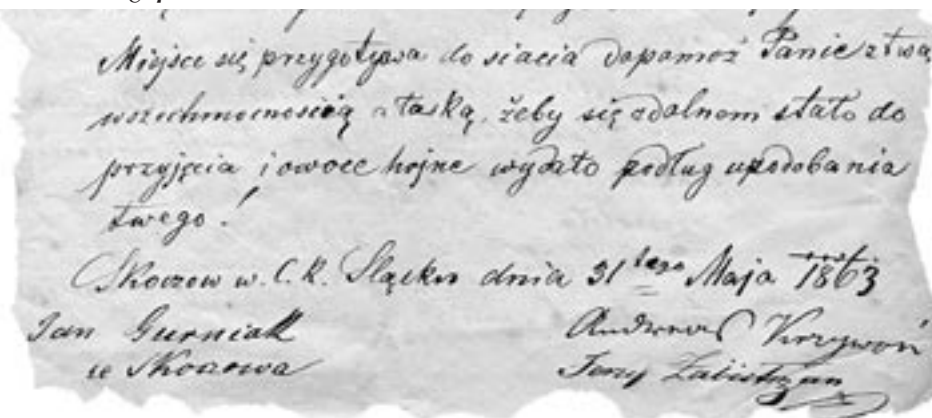
Jan Stonowski, właściciel dóbr w Pogórze oraz baron Zobel z Grodzca. Plan budowy kościoła w stylu neogotyckim sporządził architekt Horky z Wiednia a kierownikiem budowy został Rost z Białej.

W dniu 31 maja 1863 r. nastąpiło uroczyste położenie kamienia węgielnego pod budowę skoczowskiego kościoła. W dokumencie, który został uroczystie wmurowany w tym dniu w fundament kościoła napisano: (fragment dokumentu)

Dokument
*Oczyszczeniu kościoła ewangelickiego w Skoczowie,
do schowania w kamieniu węgielnym w niedzielę
ś: Trójce dnia 31 7: Maja w roku Chrystusa, tysiąc osiem
set sześćdziesiąt trzy (1863)*

„Niechajże będzie (ten kościół dop. autora) i kamieniem węgielnym prawdziwej, niezmiennej wiary, miłości i nadziei naszej” Z tej okazji ówczesny „Zwiastun Ewangeliczny” na str. 190 pisał: „będzie to 15-ty zbor ewangelicki na Śląsku naszym a dwunasty polski”.

*Mijsce się przygotowa do siacia dopamoz Panierstwa
wszechmocnością i tatką, żeby się odalnom stalo do
przyjęcia i owoc hojne wydato podług upodobania
Twoego!*
Skoczew w. C. K. Śląsk dnia 31 7: Maja 1863
Jan Gurniak w Skoczew   *Andreas Horky von
Jony Zabitzky*

Niestety, tej radosnej i uroczystej chwili nie dożył główny inicjator budowy kościoła, pierwszy kurator skoczowskiego zboru Paweł Kozielec, który zmarł 19 listopada 1862r.

Z zapałem przystąpiono do budowy. Mury kościoła rosły z dnia na dzień, ponieważ parafianie pracowali ochoczo i z poświęceniem. Potrzebne materiały budowlane także dzięki ofiarności parafian

i ludzi przychylnych budowie, były dostarczane na bieżąco. Pomoc i ofiary napływały nie tylko z ewangelickich śląskich zborów ale i z tych odległych. Nawet sam król pruski przekazał dar 100 talarów.

Po okresie zaledwie dwóch lat intensywnej pracy, w roku 1865 ukończono budowę skoczowskiego kościoła. Smukła sylwetka nowej świątyni wraz z wieżą dominuje w krajobrazie Skoczowa. Długość kościoła wynosi 40,2 m a szerokość 18 m, zaś wysokość nawy głównej 16 m. Wnętrze jest trójnawowe. Nawy boczne posiadają po dwa pawlaczki wsparte na drewnianych słupach, które uwieńczone są dwuramiennymi wspornikami. Całość wnętrza oświetlają ozdobne żyrandole przyozdobione łańcuchami z pereł szlifowanego szkła. Na wieży kościelnej zostały zamontowane trzy żelazne dzwony wykonane przez firmę J.Silzera z Wiener-Neustadt. Kościelne organy wykonała i zamontowała firma mistrza Sapalskiego z Krakowa.

Jeden z trzech żelaznych dzwonów ufundowanych przez - jak głosi napis na dzwonie - właścicieli ziemskich, Morcinków, dla kościoła w Skoczowie w 1865r.

W dniu 1 listopada 1865r. w obecności licznie zgromadzonego duchowieństwa oraz tysięcy wiernych, nowy skoczowski kościół został uroczystie poświęcony przez superintendenta Karola Samuela Schneidera w asyście ks. seniora dr Teodora Haasego i ks. Andrzeja Drozda, nadając mu imię Trójcy Świętej.

Pięć lat później, 8 września 1870r. oddano do użytku nowo wybudowaną ewangelicką szkołę, którą zlokalizowano od strony wschodniej kościoła. Jej długoletnim kierownikiem był Maurycy Gorgoń (1870 - 1900). W tym samym roku oddano do użytku także budynek plebanii, bliźniaczo podobny do szkoły, który stanął od strony zachodniej kościoła.

W latach 1904 - 1906, kiedy proboszczem skoczowskiego zboru był superintendent ks. Andrzej Krzywoń, zbudowano Ewangelicki Dom Sierot, który zlokalizowano w Skoczowie przy obecnej ul. Schodowej 19. W miarę upływu czasu

Instalowanie zegara (1928r.)

dokonywano modernizacji kościoła. W 1928 roku, na wieży kościoła zamontowano mechanizm zegarowy z trzema metalowymi tarczami. W dniu 26.05.1929r. zostały oddane do użytku nowe organy, które wykonała i zamontowała firma Biernacki z Włocławka. W 1930r. znany skoczowski rolnik i jednocześnie kurator parafii Karol Wania, zafundował kościołowi nowy spiżowy dzwon, zaś pozostałe dwa ofiarowali parafianie. Skoczowski zbór liczył w tym czasie 2200 parafian. Do 1939 roku nabożeństwa były prowadzone i kazania wygłaszane w języku polskim i tylko raz w miesiącu w języku niemieckim dla około 100 miejscowych Niemców.

Moment przywozu nowych dzwonów do skoczowskiego kościoła (1930r.)

W okresie II wojny światowej w czasach okupacji niemieckiej, nabożeństwa były odprawiane w języku niemieckim. Z wieży kościoła zdemontowano dzwony, które zarekwirowano na cele wojenne. Podczas działań wojennych mimo spadających bomb w bezpośredniej bliskości kościoła, został on zachowany, choć wraz z budynkiem plebanii doznał znacznych uszkodzeń. W maju po zakończeniu działań wojennych i wyzwoleniu, przy braku szyb w kościelnych oknach i innych uszkodzeniach, znowu rozbrzmiewały w skoczowskim kościele polskie pieśni z kancjonału ks. Jerzego Heczki. Przystąpiono do naprawy zniszczeń i odnowy kościoła. Z wielkim pietyzmem wykonano malowanie całości wnętrza kościoła, wprowadzając nowe zdobnictwo w szczególności w nawie ołtarzowej. W dniu 11.12.1960r., w miejsce zarekwirowanych dzwonów, zamontowano nowe, którym nadano nazwy: Wiara, Nadzieja, Miłość. Dotychczasowy jeden dzwon przekazano do ówczesnej kaplicy w Pierścucu.

W roku 1983 w rocznicę 120-lecia położenia kamienia węgielnego oraz z okazji 500 lecia urodzin dr Marcina Lutra, zakończono kolejny, tym razem kompleksowy i gruntowny remont skoczowskiego kościoła. Działo się to, kiedy proboszczem był ks. Jan Noga a kuratorem Karol Mrózek z Pogórza. W ramach prowadzonych prac remontowych wymieniono pokrycie dachowe kościoła i zastosowano nową blachę ocynkowaną. Wymieniono całą konstrukcję drewnianą wieży kościelnej oraz wykonano jej nowe pokrycie dachowe. Na zewnątrz skuto stare tynki i wykonano nowy o trwałą i niezawodną strukturę. Odtworzono i pomalowano sztukaterię i rozety podokapowe kościoła. Z kościelnej wieży zdjęto dotychczasowe metalowe tarcze zegarowe i zastąpiono je specjalnie wykonanym tynkiem na którym

umieszczono cyfry wykonane ze stali nierdzewnej. Zmodernizowano ogrzewanie gazowe kościoła oraz wprowadzono radiofonizację. Wewnątrz kościół został odmalowany i gruntownie odrestaurowany wraz z ołtarzem, organami i ławkami. Ten ogromny zasób pracy wykonano dzięki wielkiej ofiarności i zaangażowaniu rzeszy parafian, która setki godzin pracy poświęciła dla wspólnego celu i dobra. Przed remontem ściany ołtarza zdobiły dwa obrazy, które namalował Jan Śliwka, artysta pochodzący z Harbutowic przedstawiające Pana Jezusa jako Dobrego Pasterza oraz Pana Jezusa ratującego Piotra z morskich fal. Obecnie obrazy te znajdują się w przedsionku kościoła. Ten sam artysta jest autorem popiersia ks. dr Marcina Lutra, które obecnie stoi po prawej stronie ołtarza. Drzwi ołtarzowe zdobiły ciężkie kotary, które w trakcie remontu usunięto. W miejsce obrazów umieszczono greckie litery Λ i Ω symbolizujące „początek i koniec”. Cały wewnętrzny wystrój kościoła jest utrzymany w kolorach białym i pastelowym co wraz z wykonanymi złoceńiami architektonicznych elementów wewnętrznych kościoła stanowi w całości skromny ale gustowny wygląd.

Dzięki wspomnianej ofiarności i wysiłku parafian także za proboszcza ks. Jana Nogi, w latach 1974-76 zbudowano nowy Dom Katechetyczny, który umiejscowiono od strony zachodniej plebanii w bezpośredniej jej bliskości.

Aktualnie dokonuje się na bieżąco wiele prac konserwacyjno – budowlanych. W 2003 roku wykonano od strony wschodniej kościoła nowy chodnik zaś w 2004 roku przekonstruowano i przebudowano wejście główne do kościoła, wykonując jednocześnie pochylnię (podjazd) dla osób niepełnosprawnych. Powiększono także parkingi wokół kościoła.

Dnia 22 maja 1995r. w ewangelickim kościele Św. Trójcy w Skoczowie, kiedy proboszczem był ks. Andrzej Czyż, odbyło się pamiętne uroczyste spotkanie oraz ekumeniczna modlitwa z udziałem papieża Jana Pawła II, który wraz z biskupem Diecezji Cieszyńskiej ks. Pawłem Anweilerem oraz przedstawicielami duchownych i licznych wiernych obu wyznań, modlili się o wzajemne dążenie do jedności chrześcijan i jedności wobec Boga wszystkich ludzi wierzących na świecie.

Materiały źródłowe i literatura:

Opracowano na podstawie materiałów parafialnych, prywatnych oraz wyd. II „Dzieje Skoczowa od zarania do współczesności” Skoczów 1993r.; Jan Broda, „Parafia Ewangelicko – Augsburska „ str 69.

Sylwetki proboszczów

Pierwszym skoczowskim proboszczem został wybrany doskonały kaznodzieja ks. Jan Karzeł z Wędryni. Za jego kadencji zbudowano kaplicę cmentarną w Dębowcu oraz powołano do życia gminy cmentarne w Simoradzu, Pierścucu i Kowalach. Był prekursorem ekumenizmu na terenie swojej parafii. Swój urząd sprawował w Skoczowie w latach 1866 – 1888. Zmarł nagle 23.08.1888r.

Następnym proboszczem w latach 1889 – 1911 został ks. Andrzej Krzywoń z Trzycieża. Pełnił on także obowiązki seniora śląskiego przez 21 lat, a przez ostatnie lata obowiązki superintendenta morawsko – śląskiego. W okresie jego działalności założono nowy cmentarz ewangelicki w Skoczowie (1903 r), a w 1904 r Ewangelicki Dom Sierot (obecnie budynek przy ul. Schodowej 19) wybudowany dzięki ofiarnej pomocy ówczesnego kuratora zboru Karola Sohlicha oraz burmistrza Skoczowa. Z uwagi na piastowanie wielu funkcji kościelnych, pracował wspólnie z wikariuszami, którymi byli: ks. Jan Stonawski, ks. Karol Michejda, ks. Oskar Michejda oraz ks. Karol Grycz-Śmiłowski.

Trzecim Proboszczem w Skoczowie wybrany został ks. Józef Gabryś z Drogomyśla. Funkcję tę sprawował w latach 1912 – 1945. Był redaktorem czasopisma "Nowe Czasy". W okresie tym funkcję kuratora pełnił Karol Wania - znany rolnik ze Skoczowa, który w 1930 roku ofiarował nowy spiżowy dzwon, zaś pozostałe dwa ofiarowali parafianie. Dotychczasowe żelazne dzwony zamilkły i zostały zastąpione spiżowymi. W tym okresie zostały zbudowane także kaplice w Dębowcu, Simoradzu i Pierścucu oraz kościół w Wieszczałach. W dniu 26.05.1929r.

w kościele w Skoczowie zostały poświęcone nowe organy, które zostały wykonane i zmontowane przez Firmę Biernacki z Włocławka. Nadeszły ciężkie lata II wojny światowej. Kościół i plebania zostały poważnie uszkodzone. Dwa większe dzwony zarekwirowane zostały na cele wojenne.

W czerwcu 1945 roku obowiązki administratora, a następnie proboszcza objął ks. Gustaw Broda. W czasie wojny współpracował z Batalionami Chłopskimi. W trudnych warunkach powojennych wyremontowano podniszczony kościół oraz plebanię, a także rozpoczęto odbudowę zniszczonego kościoła w Wieszczałach -Kowalach. Ks. Broda funkcję proboszcza pełnił w Skoczowie do 1956 r. Kuratorem parafii był Berek, a potem znany skoczowski mistrz kowalski Józef Jany, który dożył 100 lat.

Od 1956 do połowy 1959 roku administrował skoczowską parafią ks. Leopold Raabe, a po nim administrację przejął ks. Jan Noga

Od 1 listopada 1959 roku objął obowiązki proboszcza w Skoczowie ks. Jan Noga. Uznany organizator życia parafialnego, niestrudzony budowniczy. W tym okresie. dokonano pełnej restauracji kościoła na zewnątrz i wewnątrz. Zainstalowano ogrzewanie i wprowadzono radiofonizację. Równoległe z odnową kościoła postępowała budowa nowego domu katechetycznego, zlokalizowanego obok plebanii, odnowiono kaplice w Simoradzu i Dębowcu. Powstał budynek parafialny w Wieszczałach- Kowalach oraz salka katechetyczna w Simoradzu. Rozpo-

częto budowę nowego kościoła w Pierścu. Ks. J Noga był twórcą wielu pieśni i wierszy. Swoją funkcję proboszcza piastował do 1 stycznia 1986r., kiedy to ze względu na poważną chorobę przeszedł na emeryturę. Zmarł nagle. Stało się to 7 stycznia 1987r. Ksiądz Jan Noga spoczął na skoczowskim cmentarzu.

Od 1986 roku funkcję skoczowskiego proboszcza pełnił ks. Andrzej Czyż, który w parafii pracował od 1960 r. jako wikariusz, a od 1969r. jako drugi proboszcz. Utalentowany kaznodzieja, wieloletni opiekun młodzieży i chóru kościelnego. Ceniony przez zwierzchników Kościoła pełnił przez 10 lat odpowiedzialną funkcję, konseniora Diecezji Cieszyńskiej. Przez dwie kadencje był członkiem Synodu Kościoła w RP. Był również wiceprezesem Bratniej Pomocy im. Gustawa Adolfa oraz wieloletnim członkiem Rady Opiekuńczej Diakonu, a także przewodniczącym Komisji Ewangelizacyjno-Misyjnej Diecezji Cieszyńskiej. Za jego kadencji dokończono budowę i poświęcono nowy kościół w Pierścu, jak również dokonano modernizacji już nie kaplic, a kościołów w Dębowcu i w Simoradzu. W latach 1987-88 dokonany został remont plebani w Skoczowie, a później także budynku dawnej Szkoły Ewangelickiej po opuszczeniu jej przez Zasadniczą Szkołę Zawodową ze Skoczowa. W budynku powstało mieszkanie dla proboszcza pomocniczego, sala młodzieżowa oraz sala chórowa wraz z zapleczem. Wyremontowano także budynek dawnego sierocińca przy ul. Schodowej, gdzie urządzono mieszkania dla księdza emeryta i wikariusza, a dolną kondygnację oddano do dyspozycji miastu na cele charytatywne.

W 1992r staraniem ks. A. Czyża i ks. Ryszarda Janika z Jaworza utworzona została samodzielna parafia Wieszczyta-Kowale.

W latach 2000 – 2001 został rozbudowany kościół w Dębowcu. Z dniem 31.01.2002r. ks. Andrzej Czyż przeszedł na emeryturę.

Wikariuszami w tym okresie byli: ks. Karol Macura (1987-1990), ks. Marek Uglorz (1990-1996), ks. Piotr Janik (1990-1992), ks. Andrzej Krzykowski (1996-1998) ks. Adam Podzorski (1998-1999), ks. Zdzisław Niedoba (2000-2003). W parafii pracowało także kilku praktykantów, przygotowujących się do ordynacji. Kuratorami po odejściu Józefa Jane-go byli: Paweł Wojnar, Karol Mrózek, Jan Wojnar, Andrzej Krehut.

Od 1 lutego 2002 urząd proboszcza parafii pełni ks. Adam Podzorski. Jest on także wykładowcą Nowego Testamentu w Szkole Biblijnej CME w Dziegielowie.

Wikariuszami w tym okresie byli: ks. Zdzisław Niedoba (2000-2003), ks. Jan Kurko (od 2002), ks. Dariusz Chwastek (od 2005). W parafii pracowało także kilku praktykantów, przygotowujących się do ordynacji. Kuratorem parafii od 1996r. jest Andrzej Krehut.

Skład Rady Parafialnej w Skoczowie – stan na 2005r.

Prezydium:

ks. proboszcz Podzorski Adam
kurator parafii Skoczów -Krehut Andrzej
skarbnik - Pszczółka Roman – Wilamowice
sekretarz - Orawski W. Władysław – Skoczów
gospodarz - Michna Otton – Skoczów

Członkowie:

Bobek Adam – Skoczów
Bronowski Roman – Simoradz – kurator filiału
Chwastek Halina – Łączka
Cypcer Piotr – Skoczów
Gabryś Zbigniew – Simoradz
Gruszczyk Piotr – Skoczów
Kłoda Roman – Dębowiec – kurator filiału
Krzemień Władysław – Skoczów
Kukucz Roman – Skoczów
Mendrek Gustaw – Kiczyce
Michna Tadeusz – Iskrzyczyn
Oczadły Jan – Pierściec – kurator filiału
Pastucha Lidia – Dębowiec
Pinkas Adam – Skoczów
Podzorski Janusz – Skoczów
Pszczółka Rudolf – Pogórze
Sadowski Leszek – Dębowiec
Szczyпка Jan – Skoczów
Tyrna Tadeusz – Harbutowice
Wojnar Karol – Skoczów

Życie parafialne

Teren parafii obejmuje miasto Skoczów oraz jedenaście wiosek: Dębowiec, Pierściec, Simoradz, Kiczycze, Pogórze, Harbutowice, Międzyświeś, Iskrzyczyn, Wilamowice, Wiślica i Ochaby położonych na terenie dwóch gmin - Skoczowa i Dębowca. W trzech wioskach znajdują się kościoły filialne: w Dębowcu, w Simoradzu i w Pierścću. W Skoczowie znajduje się kościół parafialny św. Trójcy oraz siedziba parafii. Każdej niedzieli odbywają się dwa nabożeństwa w kościele parafialnym w Skoczowie oraz po jednym w każdym kościele filialnym a w piątki w ekumenicznej kaplicy Powiatowego Domu Pomocy Społecznej w Skoczowie.

*Podczas nabożeństwa żniwnego 3.10.2004r.
Od lewej: ks. Jan Kurko, ks. proboszcz Adam Podźorski,
ks. Andrzej Czyż, praktykant Dariusz Chwastek*

W parafii pracuje trzech księży: proboszcz, wikariusz oraz drugi wikariusz, lub praktykant. Równolegle z każdym nabożeństwem odbywa się szkółka niedzielna dla dzieci. Młodzież zbiera się co tydzień na swoich spotkaniach w Skoczowie oraz w każdym z filiałów. W każdą pierwszą niedzielę miesiąca odbywa się nabożeństwo młodzieżowe, w którym część muzyczną i liturgiczną prowadzi młodzież. W okresie

wakacji organizowane są parafialne obozy dla dzieci i młodzieży, a także tygodnie dobrej nowiny dla dzieci.

W parafii działają chóry: dziecięcy, młodzieżowy zespół śpiewaczy, młodzieżowy zespół dzwonek, chór mieszany „Gloria” obejmujący także chóry męski i żeński. Chóry usługują śpiewem podczas uroczystości parafialnych, pogrzebów, ślubów, organizują koncerty kolęd i pieśni

Młodzieżowy zespół dzwonek

pasyjnych, uczestniczą w diecezjalnych zjazdach chórów, w koncertach charytatywnych i ekumenicznych oraz wyjeżdżają z usługą do różnych parafii w kraju i za granicą.

W Parafii odbywają się cotygodniowe godziny biblijne w Skoczowie, w Dębowcu i Pierścucu oraz comiesięczne zebrania pań w Skoczowie, w Pierścucu i w Simoradzu. Raz w miesiącu w Skoczowie odbywają się spotkania integracyjno-budujące „Bądźmy razem” oraz spotkania dla małżeństw.

Przy parafii działa Komisja Diakonii, prowadząca odwiedzinę chorych i starszych oraz zbiórkę i wydawanie używanej odzieży. W okresie jesienno – zimowym księża prowadzą systematyczne odwiedzinę duszpasterskie w parafii.

Parafia utrzymuje kontakty z wieloma parafiami z zagranicy: z Czech, Słowacji, Niemiec, Holandii i USA.

Chór dziecięcy

Chór „Gloria”

Zebrania parafialne

Aktywnie działa parafialna biblioteka posiadająca bardzo bogaty zbiór chrześcijańskich książek, kaset audio i video (5600 woluminów, 3000 kaset) oraz płyt, łącznie z bieżącymi nowościami, z których korzysta szerokie grono czytelników, także spoza parafii.

Jezus Chrystus obiecuje:

*„Trwajcie we Mnie, a Ja
w was. (...) kto trwa we Mnie
a Ja w nim, ten wydaje wiele
owoców, bo beze Mnie nic
uczynić nie możecie”*

(Jan 15,4.5)

Wydawca: Parafia Ewangelicko-Augsburska w Skoczowie, ul. Z.K.-Szatkowskiej 74, 43-430 Skoczów.
Kolgium redakcyjne: Jan Szczyпка - przewodniczący, ks. Adam Podzorski, Andrzej Krehut,
Władysław W. Orawski, Jerzy Sikora.
Skład i druk: Drukarnia MADAR - 43-430 Skoczów, ul. Cieszyńska 9
Nakład: 1500 egz.